

MIX

HARSONA
Alapítva: 1947

MIX.METHODISTA.HU – 2015. FEBRUÁR – ÚJ FOLYAM: XV. / 120. SZÁM

„JÉZUS TANÍTVÁNYÁVÁ HÍVUNK, HOGY A VILÁG MEGVÁLTOZZON!”

AZ IGE TESTTÉ LESZ AZ IGEHIRDETÉSBEN!

- ▶ A MIX ÚJSÁG IDEI ELSŐ SZÁMÁBAN IGEHIRDETÉSEKET TESZÜNK KÖZZÉ, EBBEN IS MEGERŐSÍTVE AZT A TAPASZTALatot, HOGY A HIRDETETT, MAGYARÁZOTT IGEBEN ISTEN SZEMÉLYESEN SZÓL HOZZÁNK, „TESTTÉ” LESZ SZÁMUNKRA! ÁLDOTT ÓRÁKAT, CSENDES PERCEKET KÍVÁNUNK AZ OLVASÓKNAK! ◀

JÉZUS MONDJA: AZ ÉG ÉS A FÖLD ELMÚLIK, DE AZ ÉN BESZÉDEIM NEM MÚLNAK EL!

- ▶ TEXTUS: LUKÁCS 21,33
- ▶ IGEHIRDETŐ: LAKATOS LILLA

Olyan napokat élünk, amikor minden eldobható. Eldobható a papír zsebkendő, a sminkvatta, a penka. Eldobom a régit, veszek egy okosabb telefont. Elmúlik, lejár, elhasználódik, kimegy a divatból, megunttá válik, tönkre megy, elromlik, tehát eldobható. Mintha lenne rajtunk egy kényszer, hogy egy idő után le is kell cserélni az autót, a TV-t, a telefont, a bútorokat, a ruhatárunkat, olykor még a barátunkat is. Ez egy külső kényszer, belül azonban azt gondolom az állandóságra vágyunk és sokszor tiltakozunk, ha változást tapasztalunk. Lelküink a maradandót áhítja, azt, amit érdemes megtartani egy életen át, azt, amire érdemes figyelni, ami nem megy ki a divatból csak úgy. Amit érdemes továbbadni az unokáknak.

A zsolcai énekkar énekli ezt az éneket, amiből idézek: „Jézus, áldom drága szent neved, hogy értem adtad az életed. Megtisztítottad a szívemet, ezért örök dicsőség a tied. Az ég és föld elmúlnak, de igéd el nem múlhat, halleluja, hát nem múlik el, halleluja, hát nem múlik el.”

Még az ég és a föld is múlandó, nem csak az iPhone. Gondoljatok bele, hogy ez az ég és ez a föld, ahogy mi ismerjük, semmissé lesz. És ehhez képest van valami, ami pedig megmarad. Ez itt az érdekes. Mi az? Mi az, ami akkor is megmarad, ha már minden, az égvilágon minden eltűnt? Mi az? Ti is tudjátok! „De igéd el nem múlhat”. Jézus nem megijeszteni akar engem és téged, hanem felkészíteni. Felkészíteni. Képzeld el, hogy egyik reggel érted jön a mentő, megáll a házatok előtt. Közlik veled, hogy be kell szállnod, itt az idő. Bevisznek a műtőbe és megműtenek, te meg azt sem tudom mivel és miért. Furcsán hangzik igaz? Egészen lehetetlenül. Mennyivel másabb, amikor tudod, hogy melyik nap kell bemenned a kórházba, mi fog történni. Az orvos jó esetben el is mondja, hogy nagyjából mire számíthatsz. Nos, Jézus sem véletlenül beszélt az utolsó időkről.

Folytatás a következő oldalon!

Egy kísérletet végzett egyszer egy gyermekorvos. A kis csecsemőket oltásra hozták hozzá. Azok a babák, akiknek csak úgy ripsz-ropsz beadta az injekciót, azok nagyon rosszul túrték. Üvöltöttek, kapálóztak. Ellenben azok a csecsemők, akiknek előtte elmondta kedves hangon, hogy mire számíthatnak, azok sokkal jobban elviselték, hogy megsúrják őket. Elmondta nekik, hogy miért van szükség az oltásra, és hogy kicsit fájni is fog. Tehát felkészítette őket. Ugyan már – mondhatnánk - de hiszen a kisbaba nem érti meg, nem tudja, mi az az oltás. De elmondom nektek, hogy mégis hatásos volt ez a ráhangolódás. A különbség hallható és látható volt. Ugyanígy kis gyerekként állunk az evangélium felkészítő fejezetei előtt, a végidőkről szóló beszámoló előtt, és csak nézünk nagy szemekkel. És magunkban csodálkozunk: nahát, ez fog történni?! Mi is csak sejtjük, mint egy kicsi gyerek, mégis Jézus tudta, hogy érdemes és fontos mindezeket elmondania.

Van valami, ami nem „romlandó”, ami „tartós”? Igen. Isten beszéde nem romlik meg, nem jár le a szavatossága. Már 516 nyelven van teljes Bibliafordítás és 1294 nyelven olvasható az Újszövetség. A Biblia egyértelműen a legek könyve: a világon a legtöbbször és legtöbb nyelvre lefordított, a legtöbb kiadást és a legnagyobb példányszámot megért könyv. Isten ereje az evangélium, tudjátok, tapasztaljátok, hogy nem holt betű. Életre kel, megelevenedik Isten Lelke által. Ugyanakkor ha el is szakad a papír, vagy el is halványul a nyomtatott Biblia, ha már az interneten sem fogod tudni olvasni, már facebook sem lesz, hogy posztolj egy bibliai idézetet egy szép képpel, akkor sem vész el az Isten szava. Isten ígéje örök. Életre szóló ajándék.

Hogyan kell akkor élnünk hétköznapjainkat? Milyen hatással van mindez arra, hogy hogyan rendezkedem be itt lenn, a földön? Ennek az ígének párja a Lk 9,25: „*Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, önmagát pedig elveszíti vagy romlásba viszi?*” Mit érsz akkor, ha mindened megvan, csak éppen a saját lelked vész el? Kárba megy a lelked, a kárhozatba, hogy egész konkrétan mondjuk ki. Pintér Béla egyik dala nagyon provokatívan fogalmaz: „*Mindent itt kell hagyni, semmit nem viszel tovább, úgy mész, ahogy jöttél, erre gondoltál-e már? Eljön majd az óra, senki nem tudja, mikor. Örökké fogsz élni, de nem mindegy, hogy hol?*”

Van valamid, ami nem romlandó? Nem múlandó? Igen, a lelked. Tested szétporlad, de a lelked örökké él. Isten emberi ruhát húzott karácsonykor, hogy egy napon majd az ember isteni ruhát húzhasson fel. Örök élet, úgy mondjuk ezt. Örök boldogság, örök öröm. Ezt kínálja Isten, ez az ő adventi ajánlata. Mit szólsz ehhez?

Van egy mondat János evangéliumában, karácsonykor szoktuk idézni: *az Ige testté lett*. Ezt nem lehet megmagyarázni, csak körülírni. Hasonlatokkal bemutatni. A karácsonyi csoda őt szóban így hangzik: „*fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától*”. Vagy másik 5 szóval így fejezném ki: az Isten pici baba lett. Adventben bejárunk egy utat, ez a mi utunk a jászolig. Útra kelünk november végén, és megérkezünk december 24-én. Mítől lesz áldott a karácsony? Ha megtalárod Jézust, a pici babát, az Isten Fiát. Ha te is eljutsz lélekben és hittel ehhez a csodához, mint a pásztorok vagy a napkeletiek, akkor bizony még a szavad is eláll.

AZ IGAZI ALÁZAT JÉZUSBAN

▶ TEXTUS: LUKÁCS 5,12-16

▶ IGEHIRDETŐ: HECKER MÁRTON

Felolvasott történetünk arról szól, ahogyan Jézus meggyógyít egy leprást. Ez akkoriban olyan horderejű esemény volt, mintha valaki a halálból támadt volna fel. Először arra szeretnénk figyelni a leprás ember viselkedése és szavai alapján, hogy mi az igazi alázat? Másodszor szavaira figyeljünk csupán: Hitvallást olvasunk ki belőlük. Mít jelent hát igazán hinni Jézusban? Harmadszor azt szeretnénk felismerni, ami Jézusról megtudható ebből a történetből!

1.) Mít jelent az igaz alázat?

Az esemény - bár nyilvánvalóan nem a tanítványoktól és esetleg más jelenlévőktől elszigetelten történt -, mégis főképpen Jézus és a leprás ember viszonyában játszódott le. Ezért is gondolom azt, hogy az igazi alázatot Jézustól és Jézus előtt lehet megtanulni. Ő maga mondta: (Mt. 11.29) **„Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok, és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek.”** Aki megtanulta Jézus előtt és Jézustól az alázatot, annak lényéből is ez sugárzik más emberek felé. Az nem lesz másokkal szemben alázatoskodó, sem számításból talpnyaló, de visszataszítóan kemény és kérlelhetetlen, gőgös rátartó sem. Az igaz alázathoz meg kell tanulnunk, hogy ki vagyok én, hogy kicsoda Jézus, és hogy a kettőnk viszonyában nekem hol a helyem.

– Balog Zoli bácsi, az *iszákosmentő misszió* szeretett és legendás korábbi vezetője fogalmazott egyszer így: *Az alázat azt jelenti, hogy megtanulom, mit jelent embernek lenni. Nem vagyok állat, hogy az ösztöneim vezéreljenek. Nem vagyok Isten, hogy mindent én oldjak meg. Ember vagyok, Isten segítségére szorult ember.*

a.) Ki vagyok én Jézus előtt?

Ha a leprást kérdeznénk, kicsoda ő, nem lenne kétségem a válasz felől. Lukács úgy írja le az állapotát, hogy leprával borított ember volt. Végső stádium. Képzelnék el: Előttünk egy ember, orra, füle hiányzik. Haja, szakáll a csomókban hull. Végtagjai deformáltak. Néhány ujj helyén már csak a csonk van, az ujjait már elveszítette. Lábai is furcsán, groteszk pózban állnak. Az egész bőre, mint a hal pikkelye, hullik. A ruhája bűzös mocsok és rongy, már amennyi még van rajta. Aki megérinti, arra ugyanaz a jövő vár, így gondolták akkor. Ki vagy? A látvány is kiált. Halálraítélt. Élő-halott. Leprás. Innen nincs visszaút. Embereknél nincs reménysége. Az egyetlen, amit az emberek tehetnek: Elhatárolódnak tőle. Kivetik maguk közül. Elszigetelik. Megszakítják vele a kapcsolatot.

– Ki vagyok én? A lepra nagyon jó példa arra, ami az emberrel történik Isten, Jézus nélkül. Olyan állapotba jut, mint a leprás beteg. Az istentelenség, a Krisztus-hiány apránként, de legyőzhetetlen következetességgel egyre nagyobb területeket fertőz meg az életemből. Előbb még rejtegethető, aztán már egyre inkább nyilvánvalóvá válik: A tekintetemből sugárzik, a szavaimból kihallani, a tetteim árulkodnak róla: Valami nincs rendben. Valami, valaki nagyon hiányzik, és amit művelek, az a hiány kétségbeesett és kétségbejítő pótlása lenne. Minden eredmény nélkül. Ki vagyok én Jézus előtt? Nélküle menthetetlen halálraítélt. Emberek előtt még rejtőzködhetem. Sikeresnek is mutatkozhatom talán. De Jézus szemei előtt semmit sem rejthetek el. Ő mindent lát. A titkaimat is. Tudja, hogy menthetetlenül beteg a lelkem nélküle.

ALÁZAT...

b.) Kicsoda Jézus a leprás számára?

Az a mód, ahogyan a leprás ember hirtelen felbukkan Jézus és tanítványai előtt, minden leprások számára betartandó szabályt nélkülöz. Nem csenget, nem kiabál, hogy felhívja magára a figyelmet, és távol tartsa magától egészséges kortársait. Ott terem Jézus előtt mindenre elszántan. Mint akinek már semmi sem drága. Egyetlen célja van csupán: Jézus elé kerülni. Nem mutatkozik be, nem udvariaskodik, nem magyarázkodik. Úgyis nyilvánvaló a baja. Arcára borul Jézus előtt, és Úrnak szólítja őt. Látja benne az egyetlen esélyt, ami még megmaradt a számára. Embernél nincs segítség, csak határozott tiltás, elhatárolódás. Tudja, hogy rajta már senki emberfia nem tud segíteni. Neki Jézus elé kell kerülnie. Olyan nagy a baja, hogy nem adhatja alább: Jézus elé kell kerülnie. Nem segít már kegyes szöveg, önáltatás, púder. Nincs már vesztegetni való ideje. Meg kell ragadnia a lehetőséget, amíg Jézus közel van. Egyedül nála lehet még esély a segítségre. Előtte borul arcára.

– Kicsoda nekem Jézus? Mentsváram-e, egyetlen esélyem a megmaradásra Isten előtt? Vagy van még púder, szépségtapaszt, aminek elrejtő hatására építkeztünk? Meddig kell még várni, amíg egyértelmű lesz mindannyiunknak, ahogy egyik énekünk szövege mondja: „Csak Jézus az aki segíthet, üdvöt nem ad más csak is ő... Mért késeles nincs már sok idő...”

– *Egy bibliatanulmányozó körben együtt ültek néhányan, amikor az egyik résztvevő nagyon problémázott valamin a Bibliában. Az idős lelkész ezt mondta: „Testvér, nem veszed észre, hogy nincs idő?! Nem érünk rá. Megyünk a halálunk felé. Hagyd ezt most! Ezen lehet vitatkozni, de mi nem érünk rá meddő dolgokra, kevés az időnk. Siessünk Jézushoz, mert nyomorultak vagyunk!”* Sokszor a szenvedés az, amely ráébreszt: Nincs már sok idő! Nem lehet tovább könnyelműsködni. „A szenvedés az Isten megafonja, amellyel hív magához” - fogalmaz C.S. Lewis. Másképpen fogalmazva: A baj az Istenhez vezérlő ostor. Értjük-e a bajaink célját? Arra szolgálnak, hogy Jézushoz hajtsanak, és benne meglássuk az egyetlen mentsvárat.

Az igaz alázat ott kezdődik, amikor Isten előtt belátom az én nagy nyomorúságomat. Segítségére szorult vagyok, és segítségére bízom magam. Meg is maradok nyomorúságom és segítségére szorultságom teljes tudatában, mert különben gőgös hívő ember leszek a legkiállhatatlanabb fajtából való. Mert, hogy újra Balog Zoli bácsit idézzem, a részeg embernél csak egy valaki utálatosabb: a gőgös absztinens.

2.) Mit jelent igazán hinni Jézusban?

A leprás ember nyomorúságával eljutott Jézushoz. Igaz alázattal előtte borul arcára. És ekkor hitvallás hagyja el ajkát abban az egy mondatban, amit segélykiáltásként fogalmazott meg: „**Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem.**” A leprás ezzel a mondattal hitéről tett bizonyosságot. Minden egyes szó példaértékű. Vizsgáljuk meg ezeket, mert igaz hitről tanúskodnak. Így választ kapunk arra a kérdésre, hogy mit jelent igazán hinni Jézusban?

– **Uram:** A megszólítás és a testtartás ugyanazt fejezi ki. A leprás ezzel kifejezi, hogy meggyőződése szerint Jézus mindenkinek felett áll. Nem korlátozott a hatalma. Nem földrajzi határhoz, kinevezéshez, jogkörhöz vagy időhöz kötött. Embereknek lehetetlen, de nem lehetetlen az Úrnak. Olyan jó lenne megtanulni ezt a testtartást és ezt a hitet. Olyan gyakori, hogy Jézusra is csak akkor számítok, ha már nincs emberi esélye a változásnak. Olyan kár, hogy Jézusra sokszor csak úgy gondolok, mint aki lendületrészt, hogy jobban menjem, ami amúgy is menne talán. Mint az energiáim. Józan határok között. Pedig Ő sokkal több mindezeknél. A leprás ez alá a több, a mindenkinek felett való alá, annak uralma, vezetése alá helyezi egész nyomorult életsorsát. Uram. Nem csak ÚR. Az én Uram. Sorsom, bajom, betegsémem, halálba hulló életem Ura.

– **Ha akarod.** De sokszor hiányzik ez a két szó az imádságainkból, elgondolá-sunkból. Amit én akarok, azt tudom, sokszor túl jól. Sajnos még az is jellemző, hogy arra szeretném rávenni az Urat, hogy azt tegye meg, amit én akarok: Tudod, Uram, ezt és ezt szeretném. Mint aki leadja a rendelést. A másik véglet, amikor perlekedünk az Istennel, és megkérdőjelezzük akaratát: Hogy engedheted meg? Miért tetted? Ezt érdemeltem Tőled? Uram, ha akarod. Ez a rövid három szó az Isten akaratára való ráhagyatkozásról szól. Arra az akaratra, amelyet talán nem értek. Amelytől nekem talán eltérő, más ötletem lenne. Ami most talán fáj és nem éppen örömteli. De tudom, hogy a javamat szolgálja. Mert az az Isten, Aki irántam való szeretetéből Fiát a keresztre engedte kínos, gyalázatos kivégzésre, az nem fogja engedni, hogy bármi káromat okozza. Nem rövidtávon. Hanem hosszú távon. Az örök élet szempontjából.

– **Meg tudsz tisztítani engem:** Van hatalmad cselekedni. Olyan gyakran gondolom: Ha én nem cselekszem, nem történik semmi. Aztán vannak kényszerpihenők, amelyekben nem cselekedhetem. Betegség, egy kis idegbecsípődés, és máris lóttak a sok nagyszerű cselekvési tervnek. Tanít az Úr. Ő nem lesz beteg. Ő cselekszik akkor is, ha én nem tudok. Sőt talán akkor tud igazán cselekedni, amikor én végre hagyom. Ahogy egyik énekünk szövege tanít: „Csendes légy az Úr vezet majd, Míg sűrőve futsz szaladsz, Nem tudod az Úr mit óhajt, Önnön vágyadnál maradsz.” Bárcsak hagynánk többet Jézust cselekedni, akaratának megfelelően, javunkra. Ha akarod, megtisztíthatsz engem. A hitvallás Jézust mindenek feletti Úrnak látja. Szerető akaratára bízta magát. És hagyja, hogy Ő cselekedhessen.

3.) Mi tudható meg Jézusról ebből a történetből?

a.) El tudjuk képzelni, hogy a lepra utolsó stádiumában lévő ember látványától mindenki visszahőkölt Jézus körül. Egy kivétel van. Jézus. Ő nem borzad el. Nem lép vissza. Hanem előrelép, és megérinti ezt az embert. Ráteszi a kezét. Megfogja a vállát ennek a nyomorultnak. Talán meg is öleli. Szinte hallom, ahogy felszisszennek körülötte: Hiszen a lepra fertőző! Jézus, beteg leszel! Csakhogy Jézusnál az el-lentétes folyamat indul el: Nem a beteg fertőzi az egészségest, ahogy ezt az életben megszoktuk már. Hanem a tiszta, az egészséges, a szent adja át tisztaságát, egészséget, szentségét, épségét a betegnek, szennyesnek, bűnösnek. És átveszi betegségét, nyomorát, szennyét, minden mocskos bűnét, hogy a keresztre vigye. Ebben a pillanatban ez a nyomorult meggyógyul. Az emberroncs kiegyenesedik. Épen, egészségesen áll Jézus előtt. Már nem hiányzik semmije. Tökéletesen egészségesen áll Jézus előtt. Mert Jézus pontosan az ilyen elveszettekért jött. Azokért, akiknek már nincsen reményük. Ahogy egyik énekünkben énekeljük: „Egyedüli reményem, Ó Isten csak Te vagy.” A bűnösökért, a betegekért jött. Nem az igazakért, egészségesekért. Ilyen Jézus. Így szereti az elveszettet. Azért jött, hogy megmentsen, hogy megkeressen. Jézus a nagy Megmentő.

b.) Másodszor azt látjuk, hogy Jézus célzottan a papokhoz küldi a gyógyult beteget. Ennek két oka van: Egyrészt az ószövetségi törvények szerint, ha már gyógyítani nem tudták a papok a leprát, legalább a gyógyulás tényét hitelesítsék. Adjanak a gyógyultnak igazolást, hogy újra közösségbe mehet, nem fertőz. Egészséges. Ez a gyógyult érdekében történt. Ennek azonban van egy olyan mozzanata is, ami a papok érdekében történik: Mindez szolgáljon bizonyágtételként nekik. Hogy a papok érdekében történik: Mindez szolgáljon bizonyágtételként nekik. Hogy a papok, akik a csoda megtörténtét hitelesítik, felismerjék: Jézus tette ezt az egyértelmű csodát: Halálból életre hívott, meggyógyított egy leprást. A bizonyágtételnek célcsoportja van, megkésztett alkalma, Jézus erről is rendelkezik. Vezetésével nekünk sem lesz adósunk. Kérdezzük csak meg bátran, hol, kinek tehetünk bizony-ságot arról, amit Ő tett az életünkben!

c.) Van azonban egy határozott tiltás is: „**Senkinek ne mondd el ezt...**” Van ennek magyarázata? A híresztelés negatív hatásaiból következően meg lehetjük a magyarázatot: Jézus nem akarta, hogy a gyógyulás ténye álljon középpontban. Azt szeretne volna, ha jelként látják az emberek. Hogy felismerjék, az egészségnél többet. Miért, van több az egészségnél? Nem azt szoktuk mondani, fő az egészség? De van több, ami felismerhető, megkapható: Az Isten Országá. Hogy fel van írva nevem az Élet Könyvében. Hogy ismerhetem az Isten Fiát, a Messiást. Akiért az Atya gyermekévé fogad, megbocsát, és beenged örök országába. Békességgel és szeretettel tölti be a szívemet. Vannak közösségek, amelyekben a csodák állnak középpontban. A gyógyulások. Jézus nem erre tette a hangsúlyt. A fő kérdés nem az egészség. Hanem az, hogy hiszek-e az Isten Fiában?

Hadd kérdezzem befejezésül: Tudok-e alázattal leborulni Jézus előtt, felismerve menthetetlen nyomorult állapotomat, hogy nélküle halálba megy az életem? Tudok-e hittel hagyatkozni szerető akarataira, Rá bízva, hogy cselekedjen úgy, ahogy Neki kedves? A folytatásban pedig újra vezetésére bízom magam: Úgy cselekszem, és annak szólok, ahogyan és akinek ő mondja. Mert az alázat és a hit engedelmisséget terem. Ámen.

MIX HÍREK, INFÓK, ÉRDEKESSÉGEK

► A MIX munkatársképző második konzultációja január 30. és február 1. között a Nyíregyházi Gyülekezetben valósult meg. A 11 résztvevő számára a képzést Vigh Bence és Gyurkó Donát vezette. Az egyre elmélyültebb találkozón a csoport elkötelezettsége is erősödik. Ezt jelezte ezúttal az is, hogy többen felvetették az egyházi önkéntesség lehetőségét a jövőre nézve. A következő konzultációra február 19-22. között a piliscsabai Elöljárók Konferencián kerül sor, amely alkalom rendkívüli lehetőség arra, hogy a fiatalok közelről lássanak bele az országos egyház működésébe, s abba akár be is kapcsolódjanak. A folytatásban várhatóan a májusi Tini Tábor szervezésében szerezhettek munkatapasztalatokat a résztvevők.

► Az Óbudai Gyülekezet a Márk evangéliumának előadására készül február második hetében, egy intenzív háromnapos felkészülést követően. Az evangélizációként is működő előadásba a metodista Forrai Gimnázium diákjai, valamint az óbudai ifi fiataljai is bekapcsolódnak. Az előadás ingyenes, a színjáték rendezője: Benedek Zalán. Időpont: február 7. szombat 19 óra.

► A Szolnoki Gyülekezet lesz idén a házigazdája az országos tavaszi MIX tábornak. Bízunk benne, hogy idén elmarad a március 15-i hóesés. A szervezők szeretettel várnak mindenkit Szolnokra, a március 13-15. közötti hétvégére.

► A szolnoki ifi augusztus 25-30. között missziós bevetést szervez a Kolozsvári Metodista Gyülekezettel Kolozsvár környékén. Ez az alkalom egy első közös missziós szolgálat lenne a fiatal Román Metodista Egyházzal.

TE KI VAGY?

- ▶ TEXTUS: JÁNOS 1,6-8.19-28
- ▶ IGEHIRDETŐ: SZABÓNÉ P. KLÁRA

A bibliai szakaszunknak ma kiemelt, központi kérdése, „ki vagy te?”

„Ki vagy te?” „Ki vagyok én tulajdonképpen?” Vezetnek rólunk anyakönyvet, nyilvántartanak ezer helyen, van számunk, vannak kódjaink, van titkos jelszavunk, mellyel be tudjuk azonosítani magunkat, de az, hogy kik vagyunk valójában, azt újra és újra tisztáznunk kell magunk előtt is.

„Ki vagyok én?” Mít értem el eddig? Ki, vagy mi határoz meg engem? A párkapcsolatom, a pénz, a társadalomban elfoglalt helyem, a gyülekezeti pozícióm, a gyerekeim, rokonaim véleménye? Ki vagyok én?

Jánoshoz egy egész küldöttség érkezik a Jordán partjára, és afelől kérdezősködnek, miféle hatalommal keresztesz, csak nem ő a várva várt Messiás? Kicsoda ő? Az evangélium bizonyítétele szerint János egy Istentől küldött ember, aki igaz tanúként érkezett ide, akinek tanúvallomása arra szolgál, hogy sokan higgyenek majd a Messiásban.

Az ő szavai nem csak vallomások, hanem igazi „martíria” vagyis a végén belehal ebbe a tanúskodásba. Így van ez ma is. Az igaz tanúságtétel nem egyszer párosul a mártíriummal. Hogyan vált János igaz tanúságtévővé, útkészítővé, egy kiáltó szóvá a pusztaságban? „Megvallotta és nem tagadta” hogy nem ő a Krisztus.

Nem tüntette fel magát Messiásként, személyisége középpontjában nem ő állt, hanem az, aki elküldte őt. Az ember sokszor azért nem tud azzá válni, aminek teremtett, mert mindig mást mutat, más szeretne lenni, olyan, mint a barátja, testvére, ismerőse.

Mást mutat, valami jobbat, valami kedvezőbbet rá nézve. János nyíltan megmondta, nem én vagyok a Messiás, tisztában volt küldetésével, tisztában volt helyével. Élete fókuszában nem ő állt, hanem küldője, aki szintén már munkássága elején tisztázta, ki ő, és miért jött erre a földre, „Az Úrnak lelke van énrajtam...” Milyen csodálatos önazonosság, identitástudat!

Te ki vagy? X Y, aki a magad útját járod, magad akaratát érvényesíted? Ha igen, akkor tudd meg, hogy így ellehetetlenülsz. Ha mindig te akarsz lenni életed nagy drámájába a főszereplő, akkor bukásra vagy ítélve, és hamarosan kifütyülnek. „Én kiáltó hang vagyok a pusztában”- mondja János. Ez az én feladatam, tisztem, küldetésem. Utat készítek a Messiásnak. Nem valaki vagyok, hanem „valami”, egy eszköz annak kezében, aki elküldött engem. János ezáltal vált naggyá, felejtethetlenné, nagyobbá minden asszonytól született közül.

Te ki vagy?

BIZONYSÁG

- ▶ TEXTUS: JÁNOS 4,11-15
- ▶ IGEHIRDETŐ: KHALED A. LÁSZLÓ

1. KÜLÖNÖS LELKIGONDOZÓI BESZÉLGETÉS

Nondirektív jézusi lelkigondozás, mondja nekünk Gyökössi Endre református lelkész erről a beszélgetésről. Hadd mondjam fontos útmutatás nekünk újra az általunk gyakran gyakorolt, bölcs direktívákat adó lelki vezetésben, segítségnyújtásban. Mi, ha lelkigondozást végzünk, pár percig hallgatjuk a panaszkodót, s máris mondjuk mit nem kellett volna tenni, s mit kell, mi a megoldás. Legjobb esetben ezt a szinte parancsoló tanácsot alátámasztjuk néhány igével.

Ezzel szemben a jézusi lelkigondozás, parancsokat, utasításokat nem adó, beszélgető módszer, amely lépésről lépésre viszi előre a mondanivalót. Nem gyorsít, nem siettet. Persze a mai embernek talán szokatlan is ez, aki szeretne gyors megoldásokat. De Jézus a beszélgető ritmusában halad. Útitárs lesz, akár az emmausi tanítványok mellett a Mester. Aki nem rohan.

Jézus engedi, hogy maga a bajban levő döbbenjen rá kicsoda, mi a baja, s fedezze fel végül a kivezető utat is. Mert nem lehet a másik helyett dönteni, döntést hozni, a másik helyett bizonyosságra, bizonyosságra jutni. Jézus döntésre készítet, de nem dönt. Nagykorúságra nevel, megtanítja őt hogyan kell dönteni. Mi bizonyosságot, megtérést szeretnénk. De erre a másiknak személyesen kell eljutnia. Nem teheti más helyette.

2. SZOMJAZÓ JÉZUS

Jézus vizet kér. Isten vállalja, vállalta, hogy emberré lesz, hogy elfárad, hogy szomjazik. Hogy erőtlenségre. De erőtlenségéből végül a megváltás fakad. Nagy titokká válik ez az Újszövetségben: amikor erőtlenségre vagyok, akkor leszek erős. Isten ereje az erőtlenség által ér célba. (2Kor 12)

Mennyire ellentétes ez korunk szellemiségével: Vállalni az erőtlenséget. A hibát. Beismerni bukást. Elnézést kérni. Baráttól, feleségtől, gyermektől, gyülekezeti testvértől, főnöktől, beosztottól. Megalázni magam.

Jézus vizet kér. Jézus vizet ígér. Végül az emberkerülő és bizalmat vesztett ember mondja: adj nekem ebből a vízből. Megfordul a vízkérés helyzete. Valaki vállalta a szomjúságát, fény derült a másik szomjára is, s ebből az Isten előtt megnyílt beszélgetésből átforgalmazás lesz, bizonyosság, bizonyosság és bizonyoságtétel. Misszió és újabb tanítványok. Ha gyülekezetünk, egyházunk, vagy személyes misszióinkra gondolunk, lássuk ebbe a történetben a kiindulópontokat:

1. Szomjúságunk, erőtlenségünk, Isten erejére, kegyelmére szorultságunk beismerése.
2. A Lélek átforgalmazó hatalma.
3. Bizonyoságtétel, és hívogatás.
4. Gyümölcsök, Jézus új tanítványai.

Az evangéliumban néhány fejezettel később Jézus újra megismétli ezt a szót: Szomjazom. Ez már a kereszten függő, erőtlenségre Jézus. Akit aztán dárdával döfnék át, s oldalából víz és vér folyik. A megváltás, a kereszthalál pillanatai, ahol Isten fia, a testté lett Ige, vállalta az erőtlenséget, szomjúságot mindhaláláig, mégpedig a kereszthaláláig. Szomjúságot Isten iránt. Miféle szomjúságot hordozunk mi?

Szomjúság az anyagiak után? Ez mozgat minket? A mi európai, fogyasztásorientált életünkben jelen van a szomjúság, de ez végtelenen anyagi jellegű. Már így tanulunk. Vagyis tanuljuk ezt a dolgot. A fiatalok azon gondolkodnak melyik pályán biztosíthatnak maguknak egy jobb minőségű életet. S tulajdonképpen anyagi megfontolásból választanak szakmát. Hol keresek többet?

Ha megvan a diploma, a végzettség, akkor anyagi megfontolások vezetnek a munkahely választásában. Esetleg várost is váltunk, vagy országot is, anyagi megfontolásokból. Ha megvan a munkahely, 4-5 év után azon gondolkodunk merre váltsunk, hogy jobban éljünk, többet keressünk, többet vigyünk haza. Az évek múlásával folyamatosan figyeljük a bankszámlaegyenleget, esetleg a megtakarítást, a nyugdíjfolyószámlát.

Természetesen ezekre azt is mondhatjuk, és igaz is, hogy egzisztenciális, természetes kérdések, alapvető, meghatározó körülmények, hiszen ezekben élünk. De ma vegyük észre azt is, hogy ez azt jelenti, hogy pénzügyi dimenziók életünk mozgatórugóivá váltak. Miközben olyan aránytalanságokban élünk, hogy többségünk a hónap elején megkapja olyan fizetést, ami egy átlagos Fekete-Afrikából származó ember éves jövedelme, csaknem 400 millió ember él napi 340 ft-nál kevesebb összegből.

Miféle szomjúságot hordozunk mi? Kik felé nyílik meg szemünk és szívünk?

3. ÉLET VIZE

Jézus az élet vizéhez hív minket. És ha már az anyagiakról beszéltünk. Az igazi kincsek és értékek megfizethetetlenek. Jézus azt mondja nekünk: Én adok a szomjazónak az élet vizéből ingyen! Nem tudnánk kifizetni, nincs annyi euró, dollár, svájci frank, és uniós támogatás. Megfizethetetlen, az Atya, ingyen, kegyelemből adja. És ma csak azt kérdezi tőlünk: akarod ezt? Örök életre buzgó víz. Vagyis az örök élet ajándéka neked és másoknak is felbuzoghat, másokat is táplálhat? Akarod, elfogadod, mondd ígent rá ma is!

Befejezésül mondjam: ez nem egy elmélet, nem egy pusztán elméleti, teológiai tárgy. Az élet vize valóság, gyakorlati következményekkel, a mi életünk része. Ha megkapom az Úrtól, és tanítvány vagy te is, akkor ennek mindennapi következménye lesz számunkra. Hadd idézzem ide azt a történetet, amit brazil imaheti füzetünk hoz elénk a mai napra.

A bizonyágtétel Romi nővéréről szól, aki Campo Grandében volt egy pünkösdi gyülekezet lelkésze. Egyik vasárnap este egyedül egy konyhában, a szomszédja, egy 16 éves őslakos lány, akit Semeinek hívtak, egy fiúgyermeknek adott életet. A földön fekvő találtak rá, és vérzett. Romi testvér kórházba vitte. Miközben számos kérdés vetődött fel benne: Hol volt Semei családja? A lány szülei? Nem sokkal később megtalálták őket, de semmiről sem akartak tudni. Semeinek, a lányanyának és gyermekének így nem volt hova mennie. Romi, a lelkész nő ekkor szerény otthonába fogadta őket. Tulajdonképpen nem ismerte Semeit, az előítéletek pedig nagyok az őslakosokkal szemben a városban. Semeinél egészségügyi problémák léptek fel, de Romi testvér nagy lelkűsége a szomszédjait is nagylelkűsége készítette. Egy másik édesanya, Veronika, aki katolikus volt, szoptatta Semei gyermekét, addig míg Semei meg nem gyógyult. Semei a fiát Luke Nathanielnek nevezte el, és idővel a városból egy farmra költöztek, de sosem feledte el Romi lelkész nő és szomszédjai kedvességét.

Az élet vize, az Úr követése, hétköznapi és gyakorlati tapasztalat. A másik emberrel való szeretetkapcsolatban, az egymás felé való szolgálatban. Így vegyük az élet vizét az élet Urától. Így éljünk vele, kegyelemből, buzgó vízforrásként, mások felé! Ámen!

ISTEN SZERETET, DE TE SZERETED-E ŐT?

- ▶ TEXTUS: JÁNOS 3,16
- ▶ IGEHIRDETŐ: GYURKÓ JÓZSEF

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban. Az év utolsó napján karácsony egyik üzenete van tömören megfogalmazva ebben a mai alapigénkben! „*Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta...*” A szeretetről olyan sok féle képen tudunk mi beszélni, de vajon ismerjük-e azt, **akit az** Isten megtestesített karácsonykor? Tudjuk -e, hogy miért volt szüksége ennek az ember világnak erre a szeretetre?

Azért, mert mi Isten nélkül mérhetetlenül szenvedünk sokféle nyomorúságunk miatt. Isten tudniillik az embert az önmagával való közösségre teremtette. Ez volt az a közeg, amiben igazán emberként élhetett teljes, tartalmas, értelmes életet, amiben kibontakozhatott, ami valóban megérdemelte ezt a megjelölést: **élet**.

Amikor az ember fellázadt Isten ellen, ez a közösség szakadt meg, és ennek következtében ránk szakadt egy csomó olyan nyomorúság, ami miatt ma is szenvedünk. Alapvető válságba került az ember élete, és ennek a következménye minden egyéb válság, amivel nem tudunk megbirkózni. Ez, van ma is ebben a világban. A gazdasági válságok is, az erkölcsi válság is, a hitbeli válság is, az a sok bizonytalanság, ami meggyötri az embereket, ennek az Istentől való elszakadásnak a következménye. A betegség, a szenvedés, a fájdalom azelőtt nem volt, Isten azt nem teremtette bele a világba. A válások, a háborúk, a gyűlölködés, minden gyilkosság, a holokausztok, az éhezés, a nélkülözés, minden nyomorúság, amivel szemben alapvetően tehetetlenül állunk, ennek az Istentől való elszakadásnak a következménye.

A végső következménye pedig az lett, hogy az Isten nélkül maradt embernek Isten nélkül kell eltöltenie az örökkévalóságot is, tudatos állapotban. Ezt nevezi a Biblia kárhozatnak. Ezt a legtöbben nem veszik komolyan. Talán még soha nem is gondoltunk bele, hogy mit jelent ez személyesen nekünk. A legszörnyűbb következménye az Isten elleni lázadásunknak ez.

Beleesett tehát az ember egy olyan gödörbe, amiből nem tud kimászni, és nem segít a tudománya sem, a technikája sem, csak valami külső erő tudna minket innen kiszabadítani. Ezért jött utánunk maga Isten Jézus Krisztus személyében. Ezért történt a karácsony, hogy legyen valaki, akibe hit által megkapaszkozhatunk, és aki képes is kiemelni minket ebből a mélységből, ahol szenvedünk. A teremtett világ nyög ebben az állapotban: „Akinek van füle...

Ez a Krisztusba való belekapaszkozás a hit. „Hogy aki hisz Őbenne... – olvastuk itt –, az el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Ezt az embernek fel kell ismerni, rá kell jönni, hogy nem tudok magamon segíteni és le kell mondanom arról, hogy majd én kiszabadítom magamat. Csak úgy lehetséges, hogy engedem. hogy Jézus kiemeljen, akkor előre megköszönöm neki és belekapaszkozom. Ezt jelenti hinni, Benne és Neki! Karácsony története, Isten lehajló szeretete a tőle elszakadt, vele szembe fordult, Istent nélkülöző, ellene fellázadt világ felé. Fontos megismerni ezt a szeretetet, aki karácsonykor testet öltött. **Mi jellemzi ezt az isteni szeretetet?**

1/ Fontos megtanulnunk, hogy mindig kezdeményező szeretet. Az ember semmit nem tett annak érdekében, de nem is tudt tenni, hogy a helyzete változzon, vagy, hogy közelebb kerüljön Istenhez, de Ő mindent megtett azért, hogy helyreálljon a megszakadt kapcsolat.

2/ Fontos elfogadni, hogy Isten szeretete feltétel nélküli. Ezt nem lehet megérdemelni, ezért nem kell semmit sem felmutatnunk, nem kell semmit teljesíteni, hogy annak fejében majd kapjunk szeretetet. Az Ő számára elég, hogy rászorulunk erre a szeretetre, és azért szeret minket.

3/ Fontos tudni, hogy Isten szeretetét jellemzi, hogy nem annak lát minket, akik most vagyunk, hanem akik majd leszünk. Tehát nem ebben az esetben, gödörbe esett, tehetetlen, lázadó állapotban minősít minket és foglalkozik velünk, hanem már most annak lát, akivé majd formálódunk az Ő szeretetében. Jól látható ez a tanítványok életében például Simon Péternél, Jézus szerette Pétert, pedig Péter sokáig még olyan volt, amilyen Jézus nélkül volt. De Jézus nem az okoskodó, ellenkező, Őt kioktató és megtagadó tanítványt látta, hanem azt, aki majd egyszer mindenre kész lesz Őerte és másokért. Éppen ez a meg nem érdemelt, de folyamatosan rááradó szeretet formált Simonból Pétert.

4/ Fontos számolni azzal, hogy Isten szeretetének formáló ereje van. Előhív belőlünk bennünk rejtve meg lévő értékeket. Sőt, belénk teremt bennünk meg sem levő értékeket, mert az Isten szeretetének teremtő ereje is van. Ő annak ellenére szeret minket, hogy ilyenek vagyunk, amilyenek, hogy ne maradjunk ilyenek. Ő nem azt mondja: szeretlek, ha megváltozol, hanem azt mondja: szeretlek, így ahogy vagy, aztán majd éppen ennek következtében meg fogsz változni!

5/ Ez a szeretet megért akkor is, ha sok mindennel nem ért egyet. Nem függ a mi magatartásunktól az Ő irántunk való szeretete. Nem válasz szeretetet, hanem egyoldalúan szeret bennünket. Mindig az ember érdekét nézi, amikor szeret, ezért egyenes, megbízható és lehet építeni erre a szeretetre. Rendíthetetlen és minden megváltozhat, de az irántunk való szeretete soha!

Ez a szeretet öltött emberi testet, konkrét személyben, akit úgy hívnak Jézus! Isten ezt a szeretetet öntötte az ember világra, hogy megtartasson a világ általa. Nem ítélni jött a világot, hanem hogy megtartasson a világ az Ő szeretet bemutatása által. Ez a nagypéntek drámája! Nagypéntek megértése nélkül csak vallásos karácsonyi ismeretünk lehet. Személyes kapcsolatunk, helyreállító, formáló erővel karácsony nem lehet jelen az életünkben, ha nem nyerünk világosságot a nagypéntek tényéről.

A nagypéntek nélküli karácsony üzletté silányul. Ha rossz vagy akkor nem szeret az Isten! Csak azokat szereti és visel róluk gondot, akik ezt, vagy azt meg teszik. Ebből fakad egy másik formája a „szeretet” üzletelésnek, egy fiatal ember mondta: én akkor szeretek valakit, ha megéri! Mi használni akarjuk egymást! Felhasználni, sokszor kihasználni! Ha nem kapom meg, amit én gondolok, akkor megbüntettem, nem beszélek vele, nem megyek hozzá. Hallottam már valakitől: megbüntettem őket nem megyek többet közejük (gyülekezetbe)!

Szomorú, hogy ha mi is így viszonyulunk Istenhez, az ajándékai kellenek nekünk, de Ő maga nem. Adja meg, ami az igényünk, de ne szóljon bele, ami személyes dolgainkban! Tűrje el, hogy nem gondolok rá csak akkor, amikor bajba vagyok! Ezek az emberek nem is értik, hogy mit jelent Isten önmagáért tisztelni, imádni és szeretni.

„Jó Istenem, segíts meg. Add meg ezt, meg azt. Én pontosan tudom, mire van szükségem, csak nekem ez lehetetlen, de neked állítólag minden lehetséges! Gyere és segíts meg!” – Benyújtjuk a megrendelést, de utána nem kell Isten. Ha éppen jól mennek a dolgok és nincs szükségem semmire, akkor teljesen kimarad az életemből! Üzletet csinálunk a szeretetből! Ebbe Isten nem megy bele!

Sokan azt gondolják az a szeretet, amivel én rendelkezem. Lehet, de ez nem az igazi nagypénteki, de karácsonykor testet öltő szeretet! Ez az én szeretetem, aminek csak a neve az, hogy szeret, de nem felülről való!

Milyen is az a szeretet, amely a felülről szállt alá, hogy életet adjon a világnak! Olyan, hogy a másikat önmagáért szereti. Nem valamiért, nem a javaiért. Önmagáért. Úgy ahogyan van, elfogadja, és meglehet beszélni vele azt, amit nem tud elfogadni benne, ami irritálja, ami nehéz. De az ő érdekében tesz mindent, hogy megváltozzon! Segít neki és együtt működik vele! Ebben a szeretet légkörben egészen más megbeszélni és elintézni mindent. Ahol ez a felülről jövő szeretet megjelenik, ha megjelenik, akkor ott kivirul az élet. Erre mondja Jézus: „több...”

Több az élet, mint az eledel. Több az élet, mint az életszínvonal. Ez a fajta szeretet az a többlet, amiről nem lehet lemondani, mert nélküle nem lehet egészséges, teljes emberi életet élni. Lehet vegetálni, kínlódni, küszködni, de ilyenkor igaz az, amikor legyint valaki: **nem élet ez!** Vegyük komolyan, hogy Isten nekünk életet kínál, amit áthat, átszó, átmelegít folyamatosan ez a fajta szeretet, ami Karácsonykor testet öltött Jézusban!

A felülről való szeretet, lelkiekben gazdag és boldog, a másik pedig szegény, szenved, panaszkodik és boldogtalan. Karácsonykor ez a felülről való „több” jelent meg. Ez a „több” a Biblia tanítása szerint egy személy, úgy hívják: Jézus. Ő maga az élet. Nem véletlenül mondja Jézus: Én vagyok az élet... És aki bele kapaszkodik, vagyis benne hisz, abba átárad ez az élet, és képes lesz „egyoldalúan” szeretni.

Sok vallásos ember hitéből éppen ez a személyes „több” hiányzik. vagyis Jézus hiányzik. Van egy általános Isten-hitük, de a gondviselő Istentől el kell még jutniuk a személyes, szerető Istenig, akit úgy hívnak: Jézus.

Még egy dolgot erről a szeretetről, ennek a felülről való szeretetnek nincs feltétele, de következménye van. Feltétele nincs, de aki megfürdött az Isten bűnbocsátó, tisztító, meggazdagító szeretetében, azon ez a felülről való szeretet átárad, és át kell, hogy áradjon. Nem azt tanítja a Biblia: szedd össze magad, próbálj igazán, őszintén szeretni! Erre képtelenek vagyunk! De aki megtelik az Isten meg nem érdemelt gyógyító, gazdagító szeretetével, azon ez a szeretet átárad másokhoz is. Hiszen az Isten szeretete bennem: a hit által bennem élő Krisztus. És ez a Krisztus halad tovább másokhoz, akiket mi szerethetünk. Ezekben lesz igaz a Biblia szerint: Szenvedjétek el egymást szeretetben. Aki ebben a kényszerben kerül és ez a szeretet, ami átárad rajta, még azt is formálhatja, aki miatt szenvedni kell.

Összegezve: A felülről való szeretet által gyógyul a világ! Ez a szeretet pedig igényt tart ránk. Ő életét adta értünk, hogy mi is odaadjuk magunkat az ő rendelkezésére, mások megmentésére. Ámen.

► IMPRESSZUM ► FŐSZERKESZTŐ: KHALED A. LÁSZLÓ ► E SZÁMUNK MUNKATÁRSAI: GYURKÓ JÓZSEF, HECKER MÁRTON, LAKATOS LILLA, SZABÓNÉ P. KLÁRA, VIGH BENCE ► MEGJELNIK ÉVENTE 4 ALKALOMMAL. ► EGY SZÁM ÁRA: 500 FORINT ► ELŐFIZETÉS EGY ÉVRE (A RÓZSASZÍN CSEKKEN A FŐSZERKESZTŐ NEVÉRE): 2000 FORINT ► CÍM: 5000 SZOLNOK, KASSAI U. 15. ► E-MAIL: KHALED@VIPMAIL.HU ► HONLAP: [HTTP://MIX.METHODISTA.HU/MIXUJSAG](http://mix.methodista.hu/mixujzag)